

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de M
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

„Omenia” românească

Despre «omenia» nației noastre, n'am auzit decât cuvinte bune, de laudă, atât la Români cât și la străini. O singură dată mi-a fost dat să aflu, și anume la un scriitor român, Mircea Eliade, într-o carte intitulată «Oceanografie» mi se pare, cuvinte de osândă și de ridiculizare la adresa acestei noțiuni. După cât îmi aduc aminte, dl Mircea Eliade găsea că la noi cuvântul «om» când primește un accent de ordin moral, nu sugerează sentimentul de mândrie, de încredere, de exaltare umanistă, cum se întâmplă în Apus, unde s'a avansat pe această linie de autoîncredere omenescă până la «supraomul» lui Nietzsche. La noi prin cuvântul «om» și se sugerează o biată ființă, pentru care și se cere îngăduință; «om» la noi înseamnă o profundă mizerie morală și o scuză a ei. «Om sunt și eu, ce să fac», e o justificare pentru fapte inferioare și pentru cele mai plâpânde comportări. «Omenia» derivând dela «om», ar însemna și ea o atitudine de consimțire, de împăcare cu mizeria morală a altora. Peste tot la noi aceste cuvinte ar exprima un pasivism condamnat, o lipsă de bărbăție, de interes și de intervenție energetică pentru ceea ce-i mare și nobil.

Este evident pentru oricine cunoaște «omenia» neamului nostru că această interpretare a dlui Mircea Eliade este deformată de o privire și de o judecată unilaterală.

Ca să analizăm întâi înțelesul accentului moral al cuvântului «om», este neîndoelnic că el înseamnă la noi și «bărbat», «om de ispravă». «Fii om», «iată un om», sunt expresii cari spun lucruri foarte înalte. De sigur, cuvântul «om» e folosit uneori și ca explicație a unor greșeli, a unor insuccese și insuficiențe. Dar cine poate afirma că omul este mai presus de acestea totdeauna? Ar însemna să fim niște iluzioniști, sau niște aroganți, lipsiți de simțul realului, să nu recunoaștem că omul mai și greșește, că nu poate duce la realizare tot ce și propune. Ar însemna să-l identificăm cu Dumnezeu, ceea ce este absurd. Cele două înțelesuri ale cuvântului «om»: ființă capabilă de lucruri mari și ființă supusă greșelilor și marginirilor, așa cum se găsesc în cugetul nației noastre, nu se exclud, ci se întregesc. De fapt așa e omul: ființă în care se împerechiă mărta cu marginirea, cerul cu pământul. Omul poate lucruri extraordinare, mai ales când e purtat de o credință. Dar nu poate totul. Când îl îndemni la un lucru mare, trebuie stimulat prin expresii cari îi sugerează marile lui posibilități. Dar când, cu toate eforturile lui, împrejurări mai presus de voia lui, au împedecat înfăptuirile propuse, firesc este să recunoaștem că,

dată fiind condiția lui de om, n'a putut învinge forțele supraomenești.

Dl profesor Nichifor Crainic scria odată, într'un admirabil eseu despre eroism, că ar trebui să ștergem dintre sentințele noastre: «Nu sunt vremurile sub om, ci bietul om sub cămașa vremii». Omul sau colectivitatea eroică ar putea realiza orice. Nu există limită în posibilitățile omului educat în spirit eroic.

Cred că această condamnare a sentinței cronicarului nu e întrutotul dreaptă. Desigur omul trebuie educat în spirit eroic și spre o mare încredere în posibilitățile lui. Dar în același timp trebuie educat și întrutotul înțelepciune, întrutotul cumpănirea dreaptă și reală a împrejurărilor obiective. Eroismul numai împreună cu înțelepciunea, poate realiza lucruri mari. Lipsit de înțelepciune, e ca omul care din curaj se izbește cu capul de ziduri până și-l sparge. Eroismul trebuie să ști în care moment să-l plasezi și în care direcție. Fii eroic, dar privește atent împrejurările și intervine năpraznic la momentul, la locul și pentru scopul potrivit. Omul trebuie să țină seama și de «vremi». Istoria noastră ne dă o lecție prea bogată despre acest lucru. Și, vai, timpul actual deasemenea. Cât eroism inutil și chiar primejdios pentru neam nu se cheltuește la noi azi, lipsind înțelepciunea? Și să spună cineva: putem în oricare din zilele pe cari le trăim, reînăpăta idealul nostru național și nu trebuie să fim atenți în așteptarea uneia favorabile?

Lipsa de înțelepciune e lipsă de orizont, e privire îngustată exclusiv asupra clipei, e absolutizarea momentului, e uitarea condiției istorice a existenței omenești. Pe planul istoric însă nu poți realiza nimic de cât ținând seama de istorie, de puterea și varietatea împrejurărilor.

Numai cu ambele brațe: eroismul și înțelepciunea, se pot înfăptui lucruri mari, primul pornind din setea de absolut a omului, ultima din pătrunderea serioasă a realității în care omul are o poziție de relativitate. Desigur, nu trebuie ca una să fie promovată în defavorul celeilalte, ci amândouă să fie dezvoltate la maximum, însă în așa fel ca amândouă să stea în echilibru.

Atâta justificare cuprinde expresia «om», când e folosită în acest scop cu deplină seriozitate, și deloc mai multă. Numai printr'un uz cinic al expresiei «om sunt și eu», sau «om e și el», se intenționează să se scuze mai mult. Când e întrebuințată serios expresia «om» ca justificare, arată o imposibilitate absolută de-a fi putut fi învinse anumite neajunsuri, piedici etc. Când însă e folosită nesperios, cinic, indolent, ea e invocată de fapt pentru scuza unor greșeli, păcate, în-

trelăsări cari ar fi putut fi inevitabile; ea servește pentru acoperirea unei ticăloșii morale.

Dl Mircea Eliade a plecat dela uzul acesta cinic al expresiei «om» în scop de justificare și l-a generalizat, nevăzând și pe cel serios. Ori nu poți defini înțelesul unei noțiuni ținând seamă de uzul nesperios, cinic, echivoc, al ei. Dacă s'ar proceda așa pe toată linia aproape n'am găsi cuvânt cu înțeles serios în limba unui popor și ar trebui să tragem cele mai nedrepte concluzii pe seama caracterului lui.

Înțelesul «omeniei», ca să vorbim acum de ea, stă într'o privință în legătură cu uzul justificator al cuvântului «om», dar depășește mult această legătură. Ea înseamnă înțelegerea față de marginirile și neajunsurile omului, de durerile și greutățile lui, dar se ridică peste acest înțeles, vizând partea cea mai nobilă pe care o are sau trebuie să o aibă sufletul omenesc. Prin «omenie» omul se opune «cânelui», ea este cea mai superioară esență a omului.

«Omenie» înseamnă considerație față de oameni: bun simț, atențiune, bunătate, milă, ferire de tot ce-i rușinos și urât, strădanie de-a câștiga prin vrednicie, bună cuviință, cinste, soliditate morală, încrederea altora. «Omenia» este calitatea supremă a relației dela om la om, este stilul de supremă calitate al atitudinii față de alții.

Nu cred că este în limba vre-unui popor un cuvânt care să exprime atotcuprinzător atâta noblețe, înălțime morală, distincție sufletească reală, ca «omenia» românească. Ea e frăgezime sufletească în opoziție cu duritatea și bătăria, e înțelegere subțire a stărilor sufletești ale altuia și a situațiilor în general, în opoziție cu opacitatea caraghioasă și țigănesc-fanfană, e superioară pătrundere a lumii complicate și nuanțate a sufletului și a metodelor prin cari el poate fi îndreptat. «Omenia» e suprema aristocrație posibilă. Pe scara ființei omenești, omenia ocupă treapta cea mai înaltă. Ea e una cu «duhovnicia» omului renăscut al apostolului Pavel, opus omului trupesc. Ea e cea mai deplină realizare a creștinătății în firea noastră.

«Omenia» exprimă suprema înțelepciune și filosofie. A trebuit filosofiei mii de ani spre a descoperi adevărul că realitatea cea mai aleasă și datorită cea mai înaltă pentru om se află în relația de comuniune cu semenul. Numai în această relație fiind, cunoaște omul adevărul cel mai intim, cel mai miezos și mai fericitor al vieții. Fața semenului este realitatea cea mai profundă, mai misterioasă, mai vrednică de stimat și de iubit. În această comuniune stă misterul existenței, care satisface și setea interminabilă de cunoaștere și setea nemărginită de fericire a omului. În capacitatea de-a stabili și de-a menține această relație, în capacitatea de-a descoperi adâncurile de adevăr și de frumusețe ale semenului, descoperin-

du-se prin aceasta și ale tale, stă secretul celei mai înalte înțelepciuni și aci e calea spre cel mai înalt stil de viață, spre desăvârșire.

Ei bine, toate acestea le-a intuit și le-a postulat, ba în mare măsură le-a și realizat poporul român «prin omenia» lui.

E bine să părăsim, răpiți de false mirajuri și de pompoase etichete, acest stil suprem de filosofie și de trăire, scufundându-ne în «neomenie», în moartea haotică și animalică a sufletului, copleșit de patimi oarbe?

Nu, de o mie de ori nu!

D. STĂNILOAE

Nou episcop ev. luteran în Sibiu

Dumineca trecută s'a întrunit, în biserica parohială luterană din Sibiu, adunarea reprezentanților circumscripțiilor bisericești ev. luterane din țară, pentru a proceda la alegerea de episcop în locul devenit vacant prin pensionarea fostului episcop Dr. Glondys. Eforul prim al bisericii, dl Dr. Hans Otto Roth, a rostit cuvântul de deschidere a adunării electorale. La votare a obținut 60 de voturi Wilhelm Stadel, declarat de ales. S'au mai dat: 37 voturi vicarului Müller, 5 voturi preotului Moeckel. Noul episcop, mulțumind adunării pentru încrederea acordată, și-a desfășurat, în scurte cuvinte, programul viitoare sale activități.

Acțiune politică, de orce natură, este oprită prin Decretul regal din 15 Februar 1941. Conducătorul statului, dl general Ion Antonescu, în raportul său către Suveran, motivează interzicerea aceasta atât prin frământările interne suferite, cât și prin actuala situație internațională. Toate acestea împrejurări cer românilor să renunțe la acțiuni, care ar putea să-i despartă, pentru a putea dăru neamului și Tronului toată credința, munca și jertfa lor. Când împrejurările vor îngădui, se va relua organizarea noastră politică pe baze temeinice și constructive.

Nr. 1978—1941.

Anunț

În Monitorul Oficial din 19 Ianuarie 1941 s'a publicat decretul-lege privitor la salarizarea funcționarilor publici.

În temeiul acestui decret-lege funcționarii publici — cu începerea dela 1 Ianuarie 1941 — vor primi cu ocaziunea căsătoriei o indemnizație echivalentă cu salariul brut pe 2 luni, iar la nașterea unui copil o indemnizație echivalentă cu salariul brut pe 1 lună, care nu va fi mai mică de 2000 lei și mai mare de 6000 lei.

Preoții și cântăreții bisericești au și ei dreptul la acele indemnizații și le vor cere prin Consiliul arhiepiscopesc.

Sibiu, la 16 Februarie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

† Teodor Victor Păcățian

1852—1941

După grele suferințe, purtate cu creștină tărie, în Clujul durerilor noastre, a încetat din viață bătrânul gazetar *Teodor V. Păcățian*, în ziua de 11 Februar 1941, în frumoasa vârstă de 89 de ani, și a fost înmormântat, după ritul ortodox, din capela cimitirului central clujan, lângă soția sa și unica lor fiică, în 13 Februar a. c.

Dispare, cu moartea lui, cel mai vechi ziarist din întreaga presă românească, pe care a slujit-o cu neobosită râvnă, cu multă pricepere și cu nesfârșită dragoste.

Originar din satul bănățean Ususău, curat românesc, din cerul Lipovei, a pornit dela începuturi smerite și, purtat de iubirea cărții, și-a făcut studiile la Lugoj și în liceul din Arad, — în școli străine, care însă n'au putut să-l înstrăineze de neam și limbă.

Activitatea ziaristică o desfășoară mai întâi la gazeta „*Timișana*”, apoi la „*Gazeta Poporului*” din Timișoara, ca s'o continue, după câțiva ani, la „*Tribuna*” din Sibiu, și să treacă, începând din Ianuar 1901, la „*Telegraful Român*”, al cărui „*Redactor provisor*” era până atunci tinerul asesor consistorial *Dr. Elie Cristea*, fericitul și întâiul patriarh *Miron* al României întregite.

Teodor V. Păcățianu a semnat ziarul nostru, ca „*Redactor responsabil*”, până în 5/8 Decembrie 1917, când s'a retras din redacție, părăsind Sibiu.

Dela 1901 până în anul 1917, cât timp a purtat sarcina redactării organului de publicitate întemeiat de neuitatul mare arhieru Andrei, redactorul foi a căutat să rămână credincios programului cuprins în cuvintele „*luminarea și fericirea poporului român*” din această țară.

În acest scop, ziarul a continuat să fie în prima linie, apărător al intereselor noastre bisericești și școlare; s'a năzuit să propage buna înțelegere atât între cei de acelaș sânge și aceeaș lege, cât și în raporturile cu cei de alt neam și altă lege; a scos la iveală, hotărât dar cumpătat, ce situație politică de neînviat se creiază românilor, din Transilvania și Ungaria, în număr de peste trei milioane, și a stăruit mereu — durere, fără succes — pentru îmbunătățirea sorții insuportabile a oropșilor cetățeni, cari se simt că sânt cei mai vechi pe aceste locuri.

Întru realizarea programului de muncă a ziarului, reprezentantul său a depus întreaga sa putere spirituală, ajutat de credincioși colaboratori, vechi și noi, și apărând cu demnitate interesele mari ale bi-

sericii și neamului. Vrednicia acestor lapte, naționale și bisericești, va fi păstrată totdeauna în buna amintire a urmașilor recunoscători.

Regretatul Păcățian este și autorul voluminoasei publicații „*Cartea de aur*”, cu numeroase și prețioase documente, care, deși poate lipsite uneori de criteriile unei prea scrupuloase critici a istoriografului, aduc totuși informațiuni greu de găsit în alte locuri și au contribuit la cunoașterea luptelor noastre naționale și la întărirea conștiinței drepturilor noastre. Foarte valoroase sânt și lucrările sale publicate după diferiți autori, ca Ihering („*Lupta pentru drept*”), Polock („*Istoria politicii*”), Holtzendorff („*Principiile politicii*”) ș. a. Nu uităm să amintim și traduceri sale de cuprins religios, cum a fost *Tălcuirea Fericirilor* și *Evanghelia* și viața modernă, după scriitorul rus Petrov.

Din culmea celor 89 de ani, dispărut a văzut și suferințele, și bucuriile neamului, aducând jertfă de mulțămire pentru cele bune, și înălțându-se sufletește în clipele de răstărire. Puterea negrăită a credinței creștinești nu l-a părăsit în nici o împrejurare din lunga sa viață pământească pe acest român harnic și devotat neamului său. Veșnică să-i fie pomenirea!

Nr. 1516/1941

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după Pr. Nicolae Bogorin dela parohia Benești, decedat la 4 Februarie 1941, în baza §-lui 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, a ridicat dela Cassa Arhiepiscopozană din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar de Lei 40.000 (natruzecimii) lei. Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 14 Februarie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Societatea ortodoxă a femeilor române, filiala Sibiu, în colaborare cu filiala Cluj, organizează în Duminecile din Postul Paștilor un ciclu de conferințe, începând cu Dumineca Ortodoxiei, 9 Martie, când va conferența, în cadrul unui festival dna Sofia Metes. În celelalte Dumineci vor conferența dnii prof. Victor Papilian, G. Sofronie și Grigore Popa. Titlurile conferințelor și ordinea lor se vor afișa la timp potrivit.

Membrii clerului și organizațiile politice

Ministerul instrucțiunii, educației, cultelor și artelor a dat următoarea decizie:

Pe temeiul art. 1 din legea pentru organizarea ministerului cultelor și artelor, decidem:

ART. 1. — Se interzice cu desăvârșire membrilor clerului de orice confesiune, categorie și grad, de a se înscrie, a adera sau a activa în orice partid sau organizație politică, ori a participa la mișcările și manifestațiile politice de orice fel.

Ei pot activa în societățile național-culturale sau de asistență socială, recunoscute ca atare potrivit legii persoanelor juridice, dar nu pot exercita nici o delegațiune cu caracter bănesc.

ART. II. — Se interzice în mod absolut membrilor clerului să participe ca membri în consiliu de administrație, comitet de direcție, directori sau casieri, la conducerea societăților civile și comerciale, societăților cooperative, băncilor populare și obștiilor și să întreprindă direct, sau prin persoane interpușe, orice fel de afaceri producătoare de câștig, ca: exploatarea de fonduri de comerț, exploatarea de păduri și vânzări de lemne, exploatarea de mașini agricole, cazane de distilat alcool și altele asemenea.

Clericii pot participa la conducerea și în administrația cooperativelor și băncilor populare de ajutor mutual ale clerului sau în instituțiuni cu caracter bisericesc, iar acei cari sânt și în învățământ, pot face parte din organele de conducere și administrație ale cooperativelor sau băncilor populare de ajutor mutual ale corpului didactic, toți aceștia având aprobarea anticipată și individuală din partea chiriarhului respectiv și a ministerului.

ART. III. — Clericii, intrând în prevederile articolelor de mai sus, se vor conforma prezentei deciziuni în termen de 8 zile dela publicarea ei.

Românizarea întreprinderilor, de Leon George Proca, 1941. București, Tip. „Faceți ca noi”. Pg. 16. Prețul?

O scurtă și luminoasă broșură în problema dela ordinea zilei: românizarea întreprinderilor. Primirea economiei noastre, constată autorul, are să fie privită exclusiv prin prisma datoriei de-a o româniza. Lucrarea va fi, pe cât de grea, pe atât de frumoasă; căci scopul nu e altul, decât ca viața economică a țării românești să fie păstrată și să treacă, fără întârziere, — așa cum nu este încă, — în mâni curat românești.

Ministerul educației naționale, cultelor și artelor se va împărți în trei subsecretariate: 1. Subsecretariatul instrucțiunii publice, care va avea și controlul căminelor culturale; 2. Subsecretariatul cultelor și artelor; 3. Subsecretariatul educației, nou creat prin decret-lege. — Este numit subsecretar de stat al educației dl general Victor Iliescu.

Ioan Lupaș: *Der erste Humanist aus rumänischen Geblüt, Nikolaus Olahus aus Hermannstadt (1493—1568)*.

Acesta este titlul sub care emeritul istoric și academician își publică în revista istorică săsească din Sibiu, *Siebenbürgische Vierteljahrsschrift* (Anul 1940, vol. 63, caet. 3 4), conferința ținută la 2 Mai 1938 la universitatea din Bratislava. Studiul se ocupă cu Nicolae Olahul, un mare învățat cu care se mândresc ungurii, fost primat al Ungariei, dl profesor I. Lupaș a relevat în mai multe studii originea românească a acestei proeminente personalități din viața Ungariei.

Nicolae Olahul a scris și poezii în limba latină. O frumoasă traducere a lor, cu un studiu introductiv, avem dela dl prof. universitar Șt. Bezdechi (Poeziile lui Nic. Olahus, București 1936).

De sigur că Nic. Olahus a făcut și el ceea ce au făcut mai toți boerii români din Transilvania, în acele timpuri: și-a părăsit legea și limba, trecând în tabăra asupritorilor, cari aveau atâtea mijloace de momeală.

Figura lui Nic. Olahus nu ne trezește deci decât o bucurie amestecată cu tristețe.

Aceasta însă nu înseamnă totuși că nu este pentru noi un motiv de mândrie faptul că cele mai distinse personalități ale istoriei maghiare au fost de sânge românesc. Iar valoarea unor studii istorice, care aduc dovezi în această direcție, este incontestabilă.

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „*Andreiană*”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 260.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Sfinții Părinți cei mai distinși glăsuiesc la fel. Sf. Vasile cel Mare b. o. spune, că preotul, căruia i s'a încredințat și oficiul de a binevesti, de nu va învăța să se socotească ca un ucigaș de oameni. Iar Sf. Ioan Gură de Aur exclamă: „Aceasta înseamnă pentru mine preoție: a binevesti!”

Iar marele predicator ortodox din epoca reformăniunii apusene, Ilie Miniș zice: „Amar, când în biserică e tăcere, adică nu se aude cuvântul lui Dumnezeu, când păzitorii staulului, când păstorii oilor celor cuvântătoare, următorii apostolilor nu cuvintează, ci sânt fără de glas sau din neștiință sau din lenevire. Atunci diavolul își ia îndrăzneală, iese fără de frică și intră în mijlocul turmei lui Hristos, și asemenea lupului celui mănăcător de carne, mănâncă sufletele creștinilor ca pe niște oi nepăzite.”

Unde s'ar putea găsi deci omul cuminte, care cu inima împăcată să poată susține, că datorită preotului ar fi numai să facă slujbele și cel mult ici-colo să se mai amestece în câte-o daraveră de a satului? Și cine ar putea afirma, că datorită de a învăța nu cade pe primul plan între chemările lui? Dece spune Sf. apostol Pavel, că celce se ostenește întru cuvânt, de îndoiță cinstă să se bucure? Și de ce după rânduiala veche a bisericii noastre predicatorii sedeau în biserică imediat după episcop, numai apoi urmând cei cu ranguri

* FOIȘOARA *

Cătră elevii mei

— Sfatul pastoral —

(26) De protopopul Gh. Maior

După aceste lămuriri, pot să intru în subiectul de azi.

Cine, ce, pe cine, când, unde și cum va învăța în Biserica noastră? Iată întrebări la cari voi răspunde scurt.

Canonul 64 dela sin. VI ecum. spune: „Nu se cuvine mireanului să cuvinteze în public sau să învețe însușindu-și de aci direcție învățătoarească, ci să urmeze ordinei lăsate de Domnul și să-și deschidă urechea spre ceice au căpătat grația învățării și dela ei să învețe cele dumnezeiești... iar de se afla cineva schimbând canonul acesta să se lapede de biserică 40 de zile.” Conform acestui canon în Biserica noastră nu poate învăța decât episcopii și preoții. Din vechime însă se permitea și diaconilor, și azi pe răspunderea personală a episcopului se admite și laicilor cari au pregătirea necesară. Fără această învoire n'ar trebui să se îngăduie nici unei persoane nehirotonite să predice, ba nici chiar

să catehizeze.” Căci deși un Duh și un Domn, sânt osebiri darurilor și slujbelor. Pe unii i-a pus Dumnezeu în Biserică apostoli, pe alții proroci, pe alții dascăli ș. a. m. d. „Au doar toți sânt apostoli? Au doar toți proroci? Au doar toți dascăli? Au doar toți au puteri? Au doar toți au darurile tămăduirilor? Au doar toți tălmăcesc? (I Cor. c. 12).

Chemarea învățătoarească sau profetică a preotului nu vreau să spun, că mi se pare cea mai importantă, ci că se impune mai întâi atenției noastre. Măntuitorul a asemănat-o cu rolul sămănătorului și al lumânării. Sămănătorul trebuie să poarte grije de roada viitoare, sămănând cu credință și nădejde și veghind să nu arunce omul viclean neghină care înecă sămănătura; și lumina se consumă pe sine, ca să lumineze pe alții și care nu se aprinde ca să se ascundă sub obroc, având un rost precis pe lume. În testamentul Său, păstrat la sf. ev. Matei c. 28, 19—20 ne poruncește: „Dreptaceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-i pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și învățându-i să păzească toate câte v'am

*) De când nu mai avem învățători confesionali, ceice predau religia ar trebui împărțiți de binecuvântare arhierescă pentru lucrul acesta. Cel confesional o primeau prin faptul că alegerea lor era „aprobată” de autoritatea bisericească

poruncit vouă, și așa iată Eu cu voi sânt în toate zilele până la sfârșitul veacului”. Ceeace din latură care ne interesează aici înseamnă: întâi oamenii să fie învățați (chemarea profetică), apoi să fie botezați (chemarea preoțească), și în urmă învățați să păzească și să urmeze câte ni s'au poruncit (chemarea de conducător) ca să avem pe Hristos pururea prezent în viața noastră.

Sf. apostol Pavel exclamă: „Vai mie, de nu voi binevesti (I Cor. 9, 16); și în alt loc sfătuiește pe fiul său Timoteu: „Proveduește cuvântul” (2 Timoteu 4, 21). Și indirect ne poruncește și nouă. La fel ne pilduesc și ceilalți apostoli: Căci „nu se cade nouă să lăsăm cuvântul lui Dumnezeu pentru a sluji meselor”, ni se spune în Faptele Apostolilor la cap. 6, v. 2. „Dumnezeu ne-a poruncit să propoveduim norodului” (Fapte 10, 42).

Canonul 58 apostolesc zice: „Episcopul sau preotul care nu poartă grije de cler (personalul bisericesc) sau de popor, neînvățându-l buna cinstire de Dumnezeu, să se oprească, iar rămânând și mai departe în neputare de grije și lene, să i se ia darul”. Canonul 19 al sin. VI ecumenic spune: „Se cuvine celorce sânt înainte stători ai bisericilor să învețe în toate zilele și cu deosebire în dumineci și sărbători pe toți clericii și pe popor cuvintele pietății și ale dreptei credințe.”

Supărare excesivă

În lumea publicistică, formată din oameni de temperament, izbucnesc uneori aprinse schimburi de apostrofe și complimente, prilejuate de lucruri de minimă importanță.

Foaia noastră, deși n'a evitat să-și spună adeseori părerea deschis, onest și cu seninătate, în chestiuni cari, fiind debătute în presă, veneau în atingere cu cercul ei de preocupări și de aspirațiuni, — nu s'a lăsat totuși atrasă în polemici purtate în atmosferă de supărare. Așa va face și în cazul de față.

Iată în ce constă acest caz: Acum două săptămâni „Telegraful Român”, a inserat o notiță în care atrăgea colegial și fără dedesupturi atențiunea ziarului „*Inălțarea*”, care publicase două articole de fond despre „*Actualitatea lui Petre Carp*”, că e nepotrivit să se vorbească despre Petre Carp numai în elogii și să nu se amintească în împrejurările actuale și despre greșala lui cea mare în momentul culminant al stăruințelor neamului după unitate. Foaia noastră exprima și o vedere proprie, dar se făcea și ecoul unei judecăți de opinie publică.

Nu ne-am fi putut închipui că pricinim prin aceasta atâta supărare ziarului „*Inălțarea*”.

Dl Radu Dragnea, directorul ziarului, a luat rândurile noastre ca o bănuială de „trădare” și ne răspunde într'un lung articol, din care înțelegem cu mult regret că am provocat o mare durere.

Ne vom sili deci în puține cuvinte să convingem pe dl Radu Dragnea că nu e cazul să ia lucrurile chiar așa în tragic.

Domnia Sa începe prin a declara că nu mă crede pe mine autorul articolului nesemnăat, dar totuși ca redactor responsabil al foii, trebuie să răspund de el, așa cum nici Domnia Sa nu este autorul articolelor despre Carp, dar totuși le ia asupra Domniei Sale. La chestiunea aceasta și la cuvintele bune pe cari le are în general la adresa modestei mele persoane, îi răspund Dlui Radu Dragnea că nu s'a crezut nici un moment că Dsa este autorul acelor articole, că am despre Dsa cele mai bune păreri și i-am urmărit scrisul totdeauna cu o deosebită încântare pentru serioasele și interesante probleme de autohtonism puse în el, deși uneori — ca la orice om — într'o formă care mai lasă loc la discuții (principal e însă că antrenează la discuții), că știam dintr'o plăcută convorbire ce-am avut-o acum câteva luni împreună că a lăsat pe pământul Țării dăre de sânge în războiul de întregire și în general că nu s'a insinuat nici într'un fel prin articolul din foaia noastră că Dsa sau

cineva din redacția ce-o prezidează ar putea fi „trădător”, cum deduce Dsa cu totul pe nedrept.

Cât despre răspunderea directorului sau a redactorului responsabil pentru tot ce se publică într'un ziar, noi avem o noțiune mai puțin rigidă și deci i-am fi cruțat Dlui Radu Dragnea prea marea scrupulozitate, odată ce Dsa a fost în București când au apărut acele articole. Câte lucruri nu se pot strecura într'o foale, și câte omisiuni nu se pot face, fără ca să trebiască să le socotești pe toate ca ale tale. Nu poți reduce pe toți colaboratorii la conținutul tău sufletesc exact.

Dar încolo ce are să răspundă foii noastre dl Radu Dragnea?

La obiectul în discuție, la cazul lui Petre Carp, absolut nimic. Recunoaște și Dsa că „Petre Carp a greșit, fără îndoială împotriva înțelegerii firești a destinului românesc în spațiu”. Dar cazul lui e „mult mai complex”.

Aceasta am spus și noi: că o fi mare, cât de mare figura lui Petre Carp și „*Inălțarea*”, putea folosi oricâte atribute, dar să fi notat dela început și această enormă greșală politică a lui. N'a făcut-o atunci. O face acum dl Radu Dragnea. Prin aceasta Domnia Sa ne dă dreptate și suntem mulțumiți. Discuția putea fi închisă. Căci alte teme nu s'au atins în notița din foaia noastră.

În loc de aceasta Dl Radu Dragnea aduce pe tapet, într'o înșirare pe care n'o leagă decât focul supărării și căptușeala unor dedesupturi insinuante, fel de fel de chestii: a slujitorilor lui Călinescu, a incapacității clericilor de-a înțelege fenomenele politice cum le înțelege teologii mireni, a importanței lui Șaguna și a „*Telegrafului Român*” pentru apărarea limbii românești în literatură ș. a.

În chestia slujitorilor lui Călinescu ne spune că „mulți slujitori josiți ardeleni sau regăteni, mireni sau fețe bisericești, ai monstruosului Armand Călinescu”, n'au fost în stare să expleze ca Petre Carp greșala lui (prin urmare însuși Petre Carp a recunoscut că a greșit?) și „așteaptă să ne mai guverneze odată”.

O fi, dar n'a fost despre aceasta vorba. Și apoi foaia noastră nu vede pe aici nici o față bisericească pe care s'o poată socoti ca slujitoare a lui Armand Călinescu și care „ar mai aștepta să guverneze odată”, după ce n'a guvernat niciodată și nici n'are apetiturile acestea. Aici nu se văd decât fețe bisericești cari și-au slujit și își slujesc după cea mai bună știință și cea mai scrupuloasă conștiință Biserica și

folositoare totodată și despre cele nefolositoare și vrednice de lepădat, viața își vor îndrepta spre mai bine și nu vor fi vânați de patima neștiinței, ci luând aminte învățătura, pe sineși se vor scuti a pătimi răul, și de frica muncilor iminente își vor procura mântuirea sufletelor lor”.

Pe cine va învăța? Pe toți enoriașii săi, — și dacă simte destul foc în el și destulă râvnă, păzind rânduiala pusă de canoane, poate trece cu ajutorul său și la vecinii săi, slujitori aceluiaș Domn Iisus Hristos, dacă aceștia voesc să-i primească ajutorul. Va învăța pe copilași, pe tineri, pe tinere, pe căsătorii și necăsătorii, pe văduvi și văduve, pe bărbaiși și pe femeile în puterea vârstei, ca și pe bătrâni și bătrâne. Și va avea prilej să aibă uneori la învățare deodată din toate categoriile acestea, și-i va fi dat de voiește — și un preot conștiințios trebuie să voiască acest lucru — să aibă în față pe rând una sau alta dintre aceste categorii de ascultători. Pe toți e dator să-i învețe.

Când îi va învăța? Răspund scurt: „Cu vreme și fără vreme!” (2 Tim. 4, 2). Întotdeauna! Orice moment poate oferi prilej pentru o bună învățătură pe seama oamenilor din partea unui preot vrednic.

prin Biserica, potrivit cu luminile și în duhul dragostei ei de neam, Țara.

Despre celelalte chestiuni, dacă vrea dl Radu Dragnea, putem discuta altădată, întâlnindu-ne pe un teren obiectiv, desăcut de personalități, cu savoarea pe care și-o dă dragostea și interesul pentru problema în sine.

Sperăm că aceste rânduri sunt atât de nevinovate încât nu vor mai procura nici o undă de supărare Dlui Radu Dragnea, cu care dorim să menținem și să întărim chiar relații de aleasă stimă și prietenie, Dsa fiind o minte care a făcut prețioase servicii ortodoxiei prin străduința de-a interpreta atât de consecvent viața noastră națională în lumina ei.

Iar dacă, fără voia noastră s'ar întâmpla altfel, bucuroși le-am duce toate.

Pr. D. Stăniloae

P. S. Dl Radu Dragnea face diferite presupuneri despre sentimentele „*Telegrafului Român*”, bazat pe falsa premisă că n'ar fi luat nici o notă despre apariția „*Inălțării*”.

Îl rugăm să răstoiască Nr. 2 al foii noastre din a. c. și va găsi la pg. 4 o notă destul de lungă prin care apariția „*Inălțării*” era salutată cu deosebit de calde urări și aprecieri.

Dacă am fi atât de bănuitori ca Domnia Sa, am putea să cădem mai degrabă noi la cine știe ce gânduri, dat fiind că „*Inălțarea*” a reprodus ecourile tuturor foilor despre apariția sa, numai pe cele din „*Telegraful Român*” nu le-a reprodus.

Să ne slujească de pildă

Ziarul Românilor de dincolo de Feleac, „*Tribuna Ardealului*” publică în nr. 118 din 9 Februarie a. c. un articol intitulat: „*Uniți și neuniți*”, din care avem și noi de învățat ceva. Iată-l:

Credeți, că vreau să sgândăresc iarăși chestii confesionale?

Nici prin minte nu-mi trece! Aceste chestii, pe noi Ardelenii azi, nu ne mai interesează!

Iarăși nu ne mai interesează, precum nu ne-a interesat nici înainte de 1918.

Vorbesc însă de cei uniți și neuniți politicește.

La noi — azi toți Românii sunt uniți! La noi, azi nu există nici un partid politic, — sau dacă vreți există: un singur partid politic, partidul unic, al tuturor Românilor din Ardeal.

Nu l-a organizat nimeni. Nici nu trebuie organizat: el e gata format.

N'are șefi, n'are conducători, dar are gloată mare: o pădure de oameni, un codru tânăr și voinic, care nu așteaptă de cât semnalul, ca să pornească pe calea dreptății sale politice!

Azi în satele românești nu sunt nici țărâniști, nici liberali, nici cuștiști, nici legionari, ci sunt numai și numai: Români! Români uniți în cuget și simțiri!

Ei nu vorbesc. Ei tac.

Dar ei nu fac politică. Ei nu știu nimic din politică.

Nu-i interesează. Nu se bagă. Nu se amestecă.

Ei au o singură țință: e țința lor unică. Sensul unic al drumului lor, și rostul vieții lor.

Acum însă băntue furtuna. Acuma încă nu e lucru cumințe să vorbești. Acuma trebuie să taci.

Taci din gură!

Ion Săpânțanu

Dela Societatea română de înmormântare din Sibiu. Aduc pe această cale la cunoștința onoraților membri că pe temeiul aprobării primite adunarea generală ordinară se va ține *Duminecă 23 Februarie 1941* la ora 11:30 în sala festivă a reuniunii meseriașilor români din strada Brukenhal 17 cu aceeași ordine de zi publicată în acest ziar. Rog onor. membri să se prezinte punctual. Sibiu, 19 Februar 1941. — *Timotei Popovici*, președinte.

INFORMAȚIUNI

Înaltă distincție. Conducătorul statului român, dl general *Ion Antonescu*, este avansat din partea M. Sale Regelui Mihai I, la rangul de *general de armată*.

Dela prefectura județului Sibiu se comunică: Dl general *Ion Antonescu*, președintele consiliului de miniștri intenționează ca în administrația locală (în posturi de primari, de chestori, comisari etc.) să se numească titrați aleși dintre persoanele cu sănătate fizică bună, care n'au participat la acțiunile politice și care n'au nimic reprobabil în trecutul lor. Se invită toți cei interesați, din cuprinsul județului Sibiu, cari reflectează la asemenea posturi, să depună la această prefectură cereri până la *1 Martie 1941*, arătând titlurile de studii ce posedă, domiciliul, profesiunea și postul ce doresc să-l ocupe, pentru a se putea face astfel cuvenitele propuneri locului în drept.

Pentru studenți. Mitropolia ortodoxă română a Bucovinei, condusă în duh de caritate creștină și de asistență publică, a acordat și în anul acesta mai multe burse, de câte 2000 și 1000 lei lunar, pentru studenții facultății de teologie din Suceava. Sânt cu totul 21 bursieri la această facultate. Pentru căminul universitar, Mitropolia Bucovinei a contribuit 100.000 de lei.

Biserica Sfânta Sofia din Salonic, una din cele mai prețioase opere de artă bizantină, a fost serios avariata în cursul unui bombardament aerian. Unul din turnurile ei, clădit în stil bizantin și care-i mai vechiu chiar de cât superba Sfânta Sofia din Constantinopol, a fost complet distrus. Astea-s roadele războiului...

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 23 Februarie 1941, va predica părintele prot. A. Nanu.

Conferință publică se ține Duminecă, în 23 Februar 1941, ora 18, în sala prefecturii județului Sibiu. Va vorbi dl *Ion Agârbiceanu* despre: Optimismul literaturii populare și a celei ardelen. Intrarea liberă.

Nr. 13.051—939

(8) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în *Telegraful Român*.

Protopopul instituit va fi și parohul titular al parohiei Sibiu-Cetate, paroh al sfintei catedrale și va avea îndreptățire le gală la următoarele beneficii:

1. Salarul și diurnele legale dela stat.
2. Venitele uzitate în parohie.
3. Sesiune din reforma agrară 32 jurgăre pentru paroh-protopop și locuință în casa parohială-protopopească.

Concurenții îndreptățiti, conform regulamentelor în vigoare, să-și înalteze în termen cererile Consiliului arhiepiscopesc ortodox român Sibiu.

Sibiu, din ședința secțiilor unite ținută la 8 Februarie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ALBINA” Sibiu, sunt invitați în virtutea art. 19 și 25 din Statute pentru ziua de *Vineri 14 Martie 1941, ora 9 a. m., la a LXVIII-a adunare generală ordinară,*

care se va ținea în localul de sedințe al institutului „ALBINA” din Sibiu, strada Visarion Roman 1.

Adunarea generală ordinară va fi legal constituită, dacă conform art. 25 al Statutelor vor fi prezenți cel puțin 20 acționari, cari conform Codului Comercial în vigoare să reprezinte 1/2-a parte din capital.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Darea de seamă a Consiliului de administrație asupra gestiunii anului 1940.
3. Raportul cenzorilor.
4. Descutarea, aprobarea ori modificarea bilanțului per 31 Decemvrie 1940.
5. Descărcarea Consiliului de administrație.
6. Distribuirea beneficiului net.
7. Stabilirea remunerației pentru Consiliul de censoredi pe anul 1941.

Domnii acționari, cari voiesc să participe la adunarea generală în persoană sau prin plenipotență, în conformitate cu art. 22, 23 și 25 din statutele societății, trebuie să depună acțiunile și procurile cel mult până *Sâmbătă, în 8 Martie a. c., ora 12, la cassa Centralei în Sibiu.*

Depunerea acțiunilor resp. a procurilor în scopul indicat se poate face și la sediile institutului din Brașov, București, Diciosânmărtin, Lugoj, Mediaș, și Timișoara, precum și la băncile „Ardeleana” din Orăștie, „Furnica” din Făgăraș, „Patria” din Blaj și Banca Românească s. a. din București, tot până la termenul de 8 Martie a. c. ora 12. — Membrii Consiliului de administrație și funcționarii institutului nu pot fi mandatar. — Procurile trebuie să fie timbrate.

În cazul când la adunarea generală din 14 Martie 1941 nu se vor prezenta acționari în număr suficient, în virtutea art. 214 Codul Comercial în vigoare, convocăm fără altă înștiințare a doua adunare generală cu aceeași ordine de zi pe ziua de *Sâmbătă 22 Martie 1941 ora 9 a. m. în același local.*

Pentru această a doua adunare generală sunt valabil depuse acțiunile depuse până la 8 Martie a. c. și se mai pot depune altele până la data de Luni 17 Martie a. c., ora 12, la aceleași locuri. Adunarea generală a doua poate aduce hotărâri valabile, fără considerare la numărul acționarilor prezenți și la capitalul reprezentat.

SIBIU, la 22 Februarie 1941.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

ACTIV

Bilanț încheiat la 31 Decemvrie 1940

PASIV

Cassa				Lei	
a) Numerar efectiv				61.561.816'—	
b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.				80.129.219'—	141.691.035'—
Disponibil la bănci:					
a) În țară				172.271.589'—	
b) În străinătate				2.458.971'—	174.730.560'—
Portofoliul de Titluri:					
I. Titluri românești:					
	In Portof.	In gaj			
	v. r.	v. r.			
1. Cu venit fix:					
a) Efecte publice v. n.					
Lei 84.445.620'—	62.245.804'—	—	62.245.804'—		
b) Scrișuri și obligațiuni v. n.					
Lei 3.005.425'—	1.423.619'—	—	1.423.619'—	63.669.423'—	
2. Cu venit variabil					
c) Acțiuni cotate la bursă					
v. n. Lei 23.791.050'—	23.567.982'—	—	23.567.982'—		
d) Acțiuni necotate la bursă					
v. n. Lei 26.286.830'—	17.316.250'—	—	17.316.250'—	40.884.232'—	
II. Titluri străine:					
a) Efecte				1.132'—	
b) Acțiuni				900'—	2.032'—
					104.555.687'—
Plasamentul fondului de rezervă.					
Efecte publice garantate de stat					
v. n. Lei 7.699.450'—					3.766.046'—
Portofoliul de scont:					
I. Plătibil în țară.					
	In Portof.	Reescontate			
a) Cambii fără garanții	21.539.612'—	10.986.201'—	32.525.813'—		
b) Cam. gar. cu mărf. și titl.	9.411.795'—	—	9.411.795'—		
c) Cambii gar. cu ipotecă	116.989.563'—	35.598.250'—	152.587.813'—		
d) Cambii cu div. garanții și scris. de garant.	149.038.327'—	—	149.038.327'—		343.563.748'—
	206.070.007'—	46.584.451'—			
Din care în suferință Lei 37.024.081'—					
Debitori.					
I. Din țară.					
	In Portof.	Reescont.			
a) Debitori fără garanții	31.594.894'—	14.070.000'—	45.664.894'—		
b) Deb. gar. cu efecte com.	980.000'—	—	980.000'—		
c) Deb. gar. cu titluri	34.146.384'—	5.000.000'—	39.146.384'—		
d) Deb. gar. cu mărfuri	30.673.237'—	10.309.000'—	40.982.237'—		
e) Deb. gar. cu ipotecă	91.748.538'—	62.479.500'—	154.228.038'—		
f) Deb. gar. cu gar. div.	101.912.267'—	15.000.000'—	116.912.267'—		
	291.055.320'—	106.858.500'—	397.913.820'—		
II. Din străinătate					
g) fără garanții			700.696'—		398.614.516'—
Creanțe în conversiune conform legii din 7 IV 1934, cota redusă					
a) În portofoliu					142.042.412'—
Participațiuni:					
I. În țară:					
a) La alte întreprinderi					8.985.651'—
Imobile					
a) Pentru uzul propriu și înmag. de mărfuri			38.234.912'—		
b) Pentru locuințele funcționarilor			11.730.000'—		
c) Alte imobile			63.216.079'—		113.180.991'—
Conturi diverse debitoare					69.961.526'—
					1.501.092.172'—

Capital social									Lei	100.000.000'—
Fonduri de rezervă :										
a) Rezervă legală										20.000.000'—
Fonduri de ajutoare										
a) Fondul cultural						3.526.650'—				
b) Fondul P. Cosma						1.011.900'—				4.538.550'—
Fonduri de amortisment										
a) Pentru creanțe dubioase								31.716.801'—		
b) Pentru imobile								6.000.000'—		37.716.801'—
Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase										6.268.476'—
Diferențe de curs nerealizate la portofoliul de titluri										503.810'—
Fondul patronal de pensii										27.907.293'—
Depuneri spre fructificare										
I. Din țară.										
1. La purt. sau nom. dar plătitibile la purtător										
						la vedere		pe termen		
a) Cu liv. de econ. la purt.	41.340.459'—					4.738.972'—		46.079.431'—		
b) Cu liv. de econ. nomin. dar plătitibile la purtător	61.225.268'—					107.450'—		61.332.718'—	107.412.149'—	
2. Nominative										
a) Pe livrete de economii	286.618.431'—					20.551.868'—		307.170.299'—		414.582.448'—
Total general	389.184.158'—					25.398.290'—				
Creditori.										
I. Din țară.										
a) Creditori nereduși noi	139.418.497'—					502.522.893'—		641.941.390'—		
II. Din străinătate										
noui						404.554'—		3.107.873'—		
						139.823.051'—		505.630.766'—		
								3.512.427'—		645.453.817'—
Angajamente de reescont										
						Provenite din				
						Efecte scont. Cambii de circ.				
1. Curente (scăzute și nescăzute)										
La B. N. R.						46.584.451'—		106.858.500'—		153.442.951'—
Cecuri și ordine de plată										
I. Simple										
Cu plata în țară										9.416.825'—
Dividende neridicate										518.655'—
Conturi diverse creditoare										64.924.174'—
Conturi transitorii										1.846.682'—
Beneficiul net										
a) Reportat din anul preced.								1.735.879'—		
b) Beneficiul anului curent								12.235.811'—		13.971.690'—
								</		

DEBIT

Conturi de ordine

CREDIT

Cauțiuni statutare		Lei	
Debitori pentru avaluri și scrisori de gar. date de bancă:			6.775.000'—
În țară			324.608.532'—
Efecte comerciale în gaj:			
În portofoliu			1.026.895'—
Cambii de circulațiune:			
a) În portofoliu		283.029.205'—	
b) Reescontate la B. N. R.		106.858.500'—	389.887.705'—
Efecte spre încasare:			
a) În portofoliu		5.638.663'—	
b) La corespondenți		539.180'—	6.177.843'—
Ipoteeci, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse:			
În portofoliu			970.309'807'—
Titluri în gaj:			
În portofoliu			24.167.092'—
Depozite de titluri și alte valori în păstrare			210.199.283'—
Debitori de titluri împrumutate			43.462.500'—
			1.976.614.657'—

Deponenți de cauțiuni statutare		Lei	
Creditori pentru avaluri și garanții date de bancă:			6.775.000'—
În țară			324.608.532'—
Deponenți de efecte comerciale în gaj			1.026.895'—
Deponenți de cambii de circulațiune			389.887.705'—
Remitenți de efecte spre încasare			6.177.843'—
Deponenți de ipotecă, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse			970.309.807'—
Deponenți de titluri în gaj			24.167.092'—
Deponenți de titluri și alte valori în păstrare.			210.199.283'—
Creditori pentru titluri împrumutate			43.462.500'—
			1.976.614.657'—

DEBIT

Contul Profit și Pierdere

CREDIT

Cheltuieli de administrație:		Lei	
a) Salarii și indemnizații		22.513.136'—	
b) Diverse		10.059.039'—	32.572.175'—
Impozite și taxe			3.223.135'—
Dobânzi plătite:			
a) La depuneri		8.932.680'—	
b) La reescont		8.149.410'—	
c) La alți creditori		8.999.273'—	26.081.363'—
Comisioane plătite			1.324.432'—
Amortismente:			
a) La creanțe dubioase		1.000.000'—	
b) La imobile		1.000.000'—	2.000.000'—
Beneficiul net:			
a) Reportat din anul trecut		1.735.879'—	
b) Beneficiul anului curent		12.235.811'—	13.971.690'—
			79.172.795'—

Report din beneficiul anului trecut		Lei	
			1.735.879'—
Dobânzi încasate.			
a) Dela portofoliul de scont		17.333.379'—	
b) Dela debitori		29.277.349'—	46.610.728'—
Comisioane încasate			14.761.177'—
Venitul portofoliului de titluri:			
a) Din cupoane exigibile			4.172.253'—
Venitul imobilelor			8.086.756'—
Beneficii diverse			3.806.002'—
			79.172.795'—

Sibiu, la 31 Decemvrie 1940.

Dr. I. Beu,
Președintele Consiliului de Administrație.

Sibiu, la 22 Februarie 1941.

Ioan Vătășianu, președinte.

Reproducerea nu se onorează.

Dr. Mihai Veliciu,
Directorul General.

Verificat și găsit în conformitate cu codul de comerț și legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

CONSILIUL DE CENSORI:

Dr. George Proca

Șeful contabilității, N. Petruțiu,
Expert contabil.

Matei Jiga, expert-contabil.